
(INDISTINCT CHATTERING)

Laura Llaneli

15.09.2022 – 26.11.2022

Opening September 15, 2022, starting at 5 pm.

ADN Galeria presents the third exhibition by Laura Llaneli, an artist known for her work in the field of sound art. On this occasion, the project (INDISTINCT CHATTERING) takes as starting point concepts such as "soundscape" and "acoustic ecology" to present an artistic practice that can refer to sound without producing or reproducing it, just through text and language.

Can we talk about a sound which does not sound? Do we need to generate more sound stimuli in such a noisy society? Can we refer to subjective sounds from the collective experience? Can we use the silence of written language to represent sounds?

As Murray Schafer pointed out in the sixties with the creation of the concepts "soundscape" and "acoustic ecology", cities have their own sound identities that transform at breakneck speeds, modifying and increasing the volume of their sound environment. Thus, we get contemporary times, where the accumulation of sound layers has raised noisy societies in which information is diluted.

Everyone has a kind of mental sound archive, formed from past experiences. In many cases it is not necessary to hear that sound that has been heard repeatedly, but it may be enough to allude to it. The slam of a door when it closes abruptly, the sound of rain or the crackling of fire are examples of sounds that can be reproduced internally, if we think about them. They are part of a collective mental archive that those who share a specific type of culture and society have because they have experienced it before. Generating this sound archive is a way we have to understand and identify our reality.

As an analogy we can observe what happens in the image-word relationship. When you hear "apple" the brain automatically sets up an image caused by a previous experience. It is not necessary for the mind to see the apple in order to generate its image. And the most interesting thing is that no one will think about the same apple exactly but they all will have traits in common.

Turning to the sound experience, when we read "the hum of traffic rising from the street" in one way or another we are able to hear this sound mentally. We will all think on an individual experience, but this will participate in a sound event that we can share.

Laura Llaneli,
Ruido. La Montaña Mágica, 2022.

To allude to mental sound files through text and language allow us to expand the sound experience. When a specific sound is played, the experience is limited to its physicality. Otherwise, if we allude to an individual sound from the writing, the sound is extended to as many people as they read it, subjectifying the acoustic experience multiple times.

Literature has used this approach constantly, creating experiences that go beyond the book pages. Within the history of narrative we find examples like this one from Clarice Lispector in *Near to the Wild Heart*: "I kept breathing quietly, my body still vibrating to the last sounds remaining in the air in a warm, translucent drone" or this one from Virginia Wolf on *The Waves*: "One bird chirped high up; there was a pause; another chirped lower down."

On the other hand, audiovisual media productions, specifically subtitles, also used sound descriptions. On many occasions these subtitles describe sounds that we are not even able to listen on the screen, such as "people cheering loudly" or "banging table". These descriptions have a specific meaning when they accompany the image, but when they are decontextualized they can create themselves sound narratives that differ from their original function.

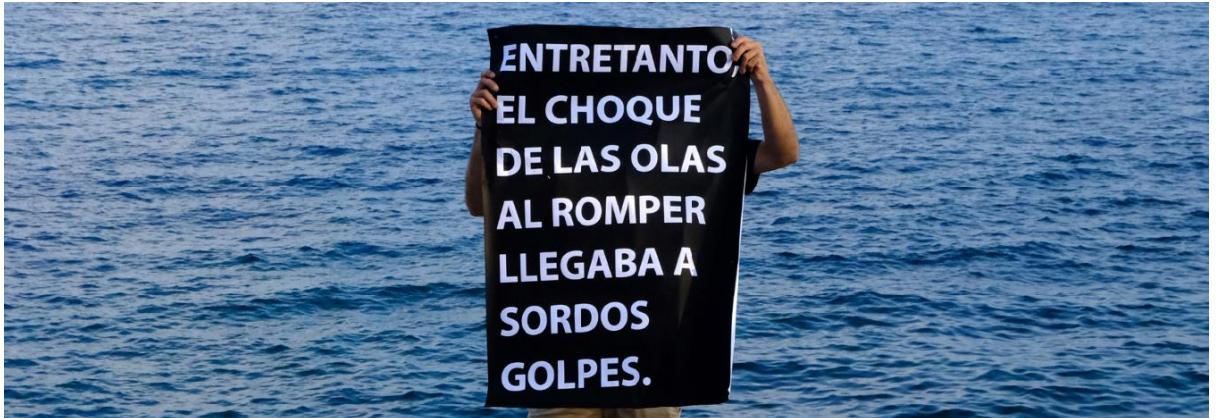
On this basis, the project (INDISTINCT CHATTERING) carries out an investigation on how we can allude to the mental sound experience of each person through text and language. Thus, Laura Llaneli proposes a reflection on the sound landscapes that surround us, on preconceived sounds and different acoustic realities that exist, to broaden the sound experience and build subjective narratives from the collective action.

LAURA LLANELI (Spain, 1986)

Laura Llaneli lives and works in Barcelona. She studied music and Graphic Design. She has a degree in Fine Arts from the University of Barcelona and obtained Master's degrees in Sound Art and Secondary Education at the same university. She is a member of Sons de Barcelona and Nenazas collective.

Among the awards she has received are Art for Change 2020, Miquel Casablancas Award 2018, Embarrat Award 2017, and Barcelona Producció 2014. She has exhibited individually at Casal Solleríc (Palma), ADN Galeria (Barcelona), Fundació Joan Miró (Barcelona), Casaplan (Valparaíso, Chile), Swinton & Grant (Madrid), MMSU (Croatia), and Art3 (France) among others. She has also participated in collective exhibitions at Lo Pati (Amposta), Fundació Antoni Tàpies (Barcelona) and Tecla Sala (Hospitalet). Her performances have been part of several festivals such as Asistencia (Mexico), Mixtur, CAAM Sonora, LEM, Low-Tech Music, VIU, Swab Art Fair, Tsunami IX (Chile) or Eufònic. She has been an artist in residence at Casa Velázquez, Art3 Valence, Eufònic-Lo Pati, MMSU Rijeka, L'Estruch and Hangar.

(INDISTINCT CHATTERING)

Laura Llaneli

15.09.2022 – 26.11.2022

Inauguración 15 de septiembre, 2022, a partir de las 17:00.

ADN Galeria presenta la tercera exposición de la artista Laura Llaneli, conocida por su trabajo en el ámbito del arte sonoro. En esta ocasión, el proyecto (INDISTINCT CHATTERING) parte de los conceptos "paisaje sonoro" y "ecología acústica" para presentar una práctica artística con la que se puede remitir al sonido sin producirlo o reproducirlo, a través del texto y del lenguaje.

¿Podemos hablar de un sonido que no suena? ¿Hace falta que generemos más estímulos sonoros en una sociedad tan ruidosa? ¿Podemos remitir a sonidos subjetivos desde la experiencia colectiva? ¿Podemos servirnos del silencio del lenguaje escrito para representar sonoridades?

Como ya apuntaba Murray Schafer en los años sesenta con la creación de los conceptos "paisaje sonoro" y "ecología acústica", las ciudades tienen sus propias identidades sonoras que se transforman a velocidades trepidantes, modificando y subiendo el volumen de su ambiente sonoro. Así llegamos a la contemporaneidad, donde la acumulación de capas sonoras ha dado pie a sociedades ruidosas en las que la información se diluye.

Todo el mundo tiene una especie de archivo sonoro mental, formado a partir de experiencias pasadas. En muchas ocasiones no es necesario volver a oír aquel sonido que se ha escuchado repetidamente, sino que puede ser suficiente aludir a él. El golpe de una puerta al cerrarse bruscamente, el sonido de la lluvia o el crepitar del fuego son ejemplos de sonidos que se pueden reproducir interiormente, si los pensamos. Forman parte de un archivo mental colectivo que los que comparten un tipo de cultura y sociedad concreta tienen por haberlo vivido con anterioridad. Generar este archivo sonoro es una forma que tenemos de entender e identificar nuestra realidad.

Como analogía podemos observar lo que ocurre en la relación imagen-palabra. Cuando oye "manzana" el cerebro automáticamente configura una imagen que es causada por una experiencia anterior. Es decir, no es necesario ver la manzana para que la mente genere su imagen. Y lo más curioso es que nadie pensará exactamente en la misma manzana a pesar de que todas tendrán rasgos en común.

Volviendo a la experiencia sonora, cuando leemos "el murmullo del tráfico subía de la calle" de una manera u otra somos capaces de escuchar este sonido mentalmente. Todas pensaremos en una experiencia individual, pero esta participará de un acontecimiento sonoro que podemos compartir.

Laura Llaneli,
Ruido. La Montaña Mágica, 2022.

Aludir a los archivos sonoros mentales a través del texto y el lenguaje amplía la experiencia sonora. Cuando se reproduce un sonido concreto, se acota la experiencia a la fisicidad del mismo. De lo contrario, si lo que se hace es aludir a un sonido individual desde la escritura, el sonido se amplía a tantas personas como lo lean, subjetivando múltiples veces la experiencia acústica.

La literatura se ha servido de este hecho de manera constante, creando experiencias que van más allá de las páginas del libro. Dentro de la historia de la narrativa encontramos ejemplos como este de Clarice Lispector en *Cerca del Corazón Salvaje*: "Continué respirando levemente, con el cuerpo vibrando todavía bajo los últimos sonidos que quedaban en el arte de un zumbido cálido y translúcido", o este de Virginia Wolf en *Las Olas*: "Un pájaro cantó alto. Hubo una pausa. Otro pájaro cantó más bajo."

Por otro lado, en las producciones audiovisuales, concretamente en los subtítulos, encontramos también descripciones sonoras. En muchas ocasiones se trata de sonidos que ni siquiera somos capaces de sentir a la pantalla, como "people cheering loudly" (gente animando fuertemente), o "banging table" (golpes a la mesa). Estas descripciones tienen un sentido concreto cuando acompañan la imagen, pero en el momento en que se empiezan a descontextualizar y agrupar de diferentes maneras crean por ellas mismas narrativas sonoras que difieren de su función original.

Partiendo de todas estas premisas, el proyecto (INDISTINCT CHATTERING) lleva a cabo una investigación sobre diferentes maneras en que se puede aludir a la experiencia sonora mental de cada individuo a través del texto y del lenguaje. Así, Laura Llaneli propone una reflexión sobre los paisajes sonoros que nos rodean, los sonidos preconcebidos y las diferentes realidades acústicas que existen para ampliar la experiencia sonora y construir narrativas subjetivas desde el hecho colectivo.

LAURA LLANELI (Granada, 1986)

Laura Llaneli reside y trabaja en Barcelona. Cursó estudios musicales y diplomatura en Diseño Gráfico. Es licenciada en Bellas artes por la Universitat de Barcelona y obtuvo los Másteres en Arte Sonoro y en Educación Secundaria en la misma universidad. Es miembro de Sons de Barcelona y del colectivo Nenazas.

Entre los premios que ha recibido destacan Art for Change 2020, Premio Miquel Casablancas 2018, Premio Embarrat 2017, y Barcelona Producció 2014. Ha expuesto individualmente en Casal Sollerí (Palma), ADN Galeria (Barcelona), Fundació Joan Miró (Barcelona), Casaplan (Valparaíso, Chile), Swinton & Grant (Madrid), MMSU (Croacia), y Art3 (Francia) entre otros. También ha participado en exposiciones colectivas en Lo Pati (Amposta), Fundació Antoni Tàpies (Barcelona) y Tecla Sala (Hospitalet). Sus performances han formado parte de varios festivales como Asistir (México), Mixtur, CAAMSonora, LEM, Low-Tech Music, VIU, Swab Art Fair, Tsunami IX (Chile) o Eufònic. Ha sido artista residencia en Casa Velázquez, Art3 Valence, Eufònic-Lo Pati, MMSU Rijeka, L'Estruch y Hangar.

(INDISTINCT CHATTERING)

Laura Llaneli

15.09.2022 – 26.11.2022

Inauguració 15 de setembre, 2022, a partir de les 17:00.

ADN Galeria presenta la tercera exposició de l'artista Laura Llaneli, coneguda pel seu treball en l'àmbit de l'art sonor. En aquesta ocasió, el projecte (INDISTINCT CHATTERING) parteix dels conceptes "paisatge sonor" i "ecologia acústica" per presentar una pràctica artística en què es pot remetre al so sense produir-lo o reproduir-lo, a través del text i del llenguatge.

Podem parlar d'un so que no sona? Cal que generem més estímuls sonors en una societat tan sorollosa? Podem remetre a sons subjectius des de l'experiència col·lectiva? Podem servir-nos del silenci del llenguatge per representar sonoritats?

Com ja apuntava Murray Schafer als anys seixanta amb la creació dels conceptes "paisatge sonor" i "ecologia acústica", les ciutats tenen les seves pròpies identitats sonores que es transformen a velocitats trepidants, modificant i apujant el volum del seu ambient sonor. Així arribem a la contemporaneïtat, on l'acumulació de capes sonores ha donat peu a societats sorolloses en què la informació es dilueix.

Tothom té una mena d'arxiu sonor mental, que ha vingut donat per experiències passades. En moltes ocasions no cal que es torni a sentir aquell so que s'ha escoltat repetidament, sinó que pot ser suficient al·ludir-hi. El cop d'una porta en tancar-se bruscament, el so de la pluja o el crepitjar del foc són exemples de sons que es poden reproduir interiorment, si els pensem. Formen part d'un arxiu mental col·lectiu que els que comparteixen un tipus de cultura i societat concreta tenen per haver-lo viscut amb anterioritat. Generar aquest arxiu sonor és una forma que tenim d'entendre i identificar la nostra realitat.

Com a analogia podem observar el que passa amb la relació imatge-paraula. Quan sent "poma" automàticament el cervell configura una imatge que és causada per una experiència anterior. És a dir, no cal tornar a veure la poma perquè la ment generi la imatge. I el que és aquí interessant és que ningú pensarà exactament en la mateixa poma, tot i que totes tindran trets en comú.

Tornant a l'experiència sonora, quan llegim "el murmuri del trànsit pujava del carrer" d'una manera o altra som capaços d'escoltar aquest so mentalment. Totes pensarem en una experiència individual, però aquesta participarà d'un esdeveniment sonor que podem compartir.

Laura Llaneli,
Ruido. La Montaña Mágica, 2022.

Al·ludir als arxius sonors mentals a través del text i el llenguatge amplia l'experiència sonora. Quan es reproduceix un so concret, s'acota l'experiència a la fisicitat del mateix. Altrament, si el que es fa és al·ludir a un so individual des de l'escriptura, el so s'amplia a tantes persones com ho llegeixin, subjectivant múltiples vegades l'experiència acústica.

La literatura s'ha servit d'aquest fet de manera constant, creant experiències que van més enllà de les pàgines del llibre. Dins la història de la narrativa trobem exemples com aquest de Clarice Lispector a *Cerca del Corazón Salvaje*: "Vaig continuar respirant lleument, amb el cos vibrant encara sota els últims sons que romanien en l'art d'un brunzit càlid i translúcid", o aquest de Virginia Wolf a *Les Ones*: "Un ocell va cantar alt. Va haver-hi una pausa. Un altre ocell va cantar més baix."

D'altra banda, a les produccions audiovisuals, concretament als subtítols, trobem també descripcions sonores. En moltes ocasions es tracta de sons que ni tan sols som capaços de sentir a la pantalla, com "people cheering loudly" (gent animant fortament), o "banging table" (cops a la taula). Aquestes descripcions tenen un sentit concret quan acompanyen la imatge, però en el moment en què es comencen a descontextualitzar i agrupar de diferents maneres creen per elles mateixes narratives sonores que difereixen de la seva funció original.

Partint de totes aquestes premisses, el projecte (INDISTINCT CHATTERING) porta a terme una recerca sobre diferents maneres en què es pot al·ludir a l'experiència sonora mental de cada individu a través del text i del llenguatge. Així, Laura Llaneli proposa una reflexió sobre els paisatges sonors que ens envolten, els sons preconcebuts i les diferents realitats acústiques que existeixen per tal d'ampliar l'experiència sonora i construir narratives subjectives des del fet col·lectiu.

LAURA LLANELI (Granada, 1986)

Laura Llaneli resideix i treballa a Barcelona. Va cursar estudis musicals i diplomatura en Disseny Gràfic. És llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i va obtenir els Màsters en Art Sonor i en Educació Secundaria a la mateixa universitat. És membre de Sons de Barcelona i del col·lectiu Nenzas. Entre els premis que ha rebut destaquen Art for Change 2020, Premi Miquel Casablancas 2018, Premi Embarrat 2017, i Barcelona Producció 2014. Ha exposat individualment a Casal Sollerí (Palma), ADN Galeria (Barcelona), Fundació Joan Miró (Barcelona), Casaplan (Valparaíso, Xile), Swinton & Grant (Madrid), MMSU (Croàcia), i Art3 (França) entre d'altres. També ha participat a exposicions col·lectives a Lo Pati (Amposta), Fundació Antoni Tàpies (Barcelona) i Tecla Sala (Hospitalet). Les seves performances han format part de diversos festivals com Asistir (Mèxic), Mixtur, CAAMSonora, LEM, Low-Tech Music, VIU, Swab Art Fair, Tsunami IX (Xile) o Eufònic. Ha sigut artista en residència en Casa Velázquez, Art3 Valence, Eufònic-Lo Pati, MMSU Rijeka, L'Estruch i Hangar.